

CAROL I

~~Nr. N 981~~

REGELE ROMÂNIEI

CUVINTE CĂTRE POPORUL SĂU

~~22-186/1960~~

LA IMPLINIREA UNUI VEAC
DE LA NAȘTERE

1839—1939

B321663

~~4492/62~~

N518 925

143/06

B.C.U. Bucuresti

C20061108

„LUNA BUCUREȘTILOR“ 1939

SUBT INALTUL PATRONAJ AL
MAIESTĂȚII SALE REGELUI
CAROL II

S'A PUBLICAT CULEGEREA DE FAȚĂ
DE CĂTRE PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

PRIMAR GENERAL FIIND
GENERALUL VICTOR DOMBROWSKI

IN ANVL VNA MIE NOVE SVTE SESSE ANNIE ENNIE LA PATRV DECI ANI DE DOMNIE

CAROL I
REGE AL ROMANIEI

Am venit să creez un viitor...

24 Mai 1866

Ales de către națiune, cu spontaneitate, Domn al Românilor, mi-am părăsit, fără a sta la îndoială, și țară și familie, spre a răspunde la chemarea acestui popor, care mi-a încredințat destinele sale.

Punînd piciorul pe acest pămînt sacru am și devenit Român. Primirea plebiscitului îmi impune, o știu, mari datorii. Sper că-mi va fi dat a le îndeplini. Eu vă aduc o inimă leală, cugetări drepte, o voință tare de a face binele, un devotament fără margini către noua mea patrie și acel neînvins respect către lege, pe care l-am cules în respectul alor mei.

Cetățean astăzi, mîine, de va fi nevoie, soldat, eu voi împărtăși cu d-voastră soarta cea bună ca și pe cea rea. Din acest moment, totul este comun între noi. Credeți în mine, precum cred eu în d-voastră.

10 Mai 1866

În destînurile omenești nu este o datorie mai nobilă decît aceea de a fi chemat a menține drepturile unei națiuni și a consolida libertățile ei.

11 Mai 1866

Români! Sînt al vostru din toată inima și din tot sufletul! Puteți să vă întemeiați pe mine, precum eu mă întemeiez pe voi!

11 Mai 1866

Români! La chemarea voastră mi-am lăsat patria și familia, și am urmat astfel, căci cunosc istoria voastră, aspirațiunile voastre, suferințele voastre. Am venit, pentru că vocea unei națiuni îmi este sacră. Și când acea națiune are un trecut glorios, cum este al vostru, un trecut care i-a dat puterea a lupta, precum ați luptat voi, spre a vă face un viitor demn de dînsul, vocea acelei națiuni este pentru mine vocea lui Dumnezeu...

21 Mai 1866

Jurămîntul obligă pe soldați la supunere absolută. Politica trebuie să rămie departe de soldat; singura lui misiune este să-și apere, pînă la cea din urmă suflare, suveranul și patria în contra oricărui inamic.

24 Mai 1866

Dacă națiunea romînă a putut trece peste atîtea secole de suferințe și încercări grele, fără a-și pierde existența ei, aceasta o datorește nu numai valorii brațului strămoșilor noștri, dar și înțelepciunii și răbdării, cari au caracterizat în toate timpurile acest popor.

30 Iunie 1866

Ținta preocupățiunilor și a lucrărilor națiunii trebuie să fie dezvoltarea puterilor ei morale și materiale.

30 Iunie 1866

Poporul român trebuie să-și aducă totdeauna aminte că el este un popor liber și că prin urmare el este răspunzător de actele și destinele sale.

8 Octomvrie 1866

Imi voi pune toate puterile, pentru a-mi împlini cu demnitate misiunea. Nimic nu mă va putea abate din această cale, și păstrez credința neclintită că Dumnezeu îmi va ajuta și va încorona cu succes silințele mele.

15 Noemvrie 1866

La lucru, Români! La lucru, cu probitate și cu zel! Uitați acele lupte și rivalități cari, pentru satisfacerea intereselor personale, pot compromite securitatea țării întregi! Adunați-vă cu încredere în jurul meu și nu aveți altă cugetare decât aceea de a stărpi prejudiciile și relele obiceiuri! Veniți să punem în aplicare principiile salutare de probitate, de moralitate, de muncă și de economie, cari duc națiunile la civilizație, la bogăție și la tărie!

15 Noemvrie 1866

Marea iubire cu care poporul, pe tot minutul și în tot locul, mîngîie și bucură inima mea, o știu, n'o datoresc faptelor ce n'am putut încă împlini: sînt iubit, căci iubesc!

10 Mai 1867

Aduceți-vă aminte, totdeauna, că întîia datorie a soldatului este de a păstra ordinea și legalitatea, că disciplina este sufletul armatei și că, prin respectul reciproc între cetățean și soldat, acesta atrage asupra-i stima, iubirea și încrederea concetățenilor săi, și cu acest chip asigură ordinea publică.

19 Iunie 1867

Pentru întîia dată, poporul român se manifestă mie prin acela din Capitală, și negreșit că cele dintîi impresiuni au hotărît despre destinele noastre. L-am simțit tînăr ca și mine, cu o speranță nemărginită în viitor ca și mine, cu credința în bine ca și mine. De atunci am străbătut toate unghiurile României și m'am convins

că Bucureștii au fost credincioasa expresiune a națiunii. Acest contact necurmat cu națiunea m'a întărit în cele dintii impresiuni și m'am asigurat despre virtuțile poporului, la ale cărui destine providența m'a chemat să prezidez.

10 Mai 1868

Istoria ne arată că, o națiune care ține la dezvoltarea artelor și a științelor, ajunge lesne acest fericit scop, care este mărirea, tăria și independența unui popor.

15 Septemvrie 1868

Puținul ce am putut face pînă acum pentru patria noastră nu este un sacrificiu, ci un capital depus, care va aduce, sper, cele mai importante interese: prosperitatea și înflorirea țării și alipirea de persoana și dinastia mea.

1 Decemvrie 1868

Menținerea păcii, atît de trebuincioasă pentru prosperitatea patriei, este cea mai scumpă dorință a inimii mele. Vă amintesc, însă, că o armată bine formată, organizată, fidelă și disciplinată, este fala oricărei națiuni și garanția cea mai bună pentru realizarea acestei dorințe.

1 Ianuarie 1869

Chemat prin sufragiul națiunii române a prezida la destinele ei, îngrijirea de a lucra din toate forțele mele la dezvoltarea și fericirea noii mele patrii a devenit singurul și unicul scop al vieții mele.

5 Octomvrie 1869

Intiia mea datorie este de a mă adresa cu rugi către A-Tot-Pu-ternicul, pentru ca el să proteagă și să binecuvinteze România în noua eră ce-o conduce înainte și să-mi dea înțelepciunea și forțele necesare spre a face fericirea sa.

5 Octomvrie 1869

Prin știință și lumină putem, numai, întări prezentul și prepara bazele solide ale unui viitor prosper. Puterea unui stat modern se măsoară mai ales după gradul culturii sale intelectuale.

14 Decemvrie 1869

Tare prin voința națiunii, care a văzut în mine realizarea unui principiu, știu că puterea mea rezidă în lumină și, abstracțiune făcînd de pasiunile lăturașe, în lumină numai o caut și de dînsa numai mă preocup.

14 Decemvrie 1869

O muncă conștiincioasă și cugetări serioase sînt singure în stare a da unui stat putere și viață.

15 Septemvrie 1870

Acele popoare cari au uitat un minut pe Dumnezeu, au plătit amar secole întregi rătăcirea lor.

6 Iunie 1871

Numai prin stabilitate se poate asigura o instrucțiune serioasă și solidă. Pentru mine, văd temelia învățaturii în școalele normale, prin cari se formează institutori pentru școalele rurale și primare; acolo, dar, este începutul instrucțiunii unui popor.

30 Iunie 1871

Inima mea nu bate decît pentru fericirea României!

8 Septemvrie 1871

Ostași! Iubiți disciplina, faceți dintr'însa o religiuine, îndepliniți cu sfințenie datoriile voastre, și țara recunoscătoare vă va binecuvînta!

5 Octomvrie 1872

Ostași! Nu uitați niciodată că desvoltarea și întărirea instituțiunii noastre militare este chiar consolidarea întregului viitor al patriei!

1 Ianuarie 1873

Conservarea cu sfințenie a mînaștirilor și a bisericilor trebuie să fie cea mai scumpă datorie pentru fiecare din noi, căci ele nu numai că sînt sfintele noastre locașuri, ci și monumentele de căpetenie ale istoriei strămoșești.

28 Ianuarie 1873

Pe noi toți însă ne unește un monument, un semn, un simbol, Sfinta Cruce, care există deapaură, care învinge toate popoarele, care îmbrățișează toate țările, Sfinta Cruce ce a apărut pe strămoșii noștri, ce i-a susținut în timpii de nevoie și de asuprire, emblema credinței.

29 Ianuarie 1873

Ziua de 10 Mai, în care am intrat în Capitala României, va rămîne totdeauna neștearsă în inima mea.

10 Mai 1873

Sînt sigur că timpul de bărbăție n'a trecut și că, în momentul de pericol, România se va scula ca un singur om, spre a împlini ca în trecut datoria sa!

8 Noemvrie 1874

Este acelaș onor a fi soldat sau general, fiindcă fiecare ostaș este apărătorul țării, gata a lupta și muri pentru patria sa. Prin urmare, trebuie să fie o mândrie pentru tot Românul de a face parte din armată.

15 Aprilie 1875

Sîntem un popor mic ca număr, ca întindere teritorială. Putem, însă, fi apreciați ca un popor mare, prin puterea dreptului nostru, prin respectul și încrederea ce vom ști a inspira. Să căutăm puterea noastră în dezvoltarea tuturor sorgintelor avuțiilor noastre, în organizarea noastră interioară, în adoptarea și aplicarea îmbunătățirilor compatibile cu pozițiunea și interesele noastre, în practicarea, în fine, a principiilor de libertate și de ordine în acelaș timp.

19 Mai 1875

„Nimic fără Dumnezeu“ este deviza Casei mele! Pe dînsul dar, A-Tot-Puternic, îl rog pururea spre a face prosperă și fericită scumpa noastră Românie.

10 Mai 1876

Din ziua în care România îmi încredință destinele sale, preocuparea mea cea mai vie a fost organizarea armatei, ale cărei tradițiuni formează una din marile glorii ale trecutului nostru.

Prin armată, România a putut străbate lungile perioade istorice în cari au dispărut națiuni altădată puternice.

10 Mai 1876

Simpatiile ce toți Românii, fără deosebire de idei și de opinii, mi-au arătat în această zi, sînt dovada cea mai netăgăduită că țara, ca și mine, înțelege că Tronul, cu totul în afară de luptele și deosebirile partidelor, are misiunea de a se inspira pururea de voința națiunii și de a întruni împrejurul său pe toți Românii, pentru a lucra la consolidarea și la mărirea patriei.

10 Mai 1876

Ōstași! Disciplina voastră este cel mai bun garant că veți ști a fi totdeauna demni fii ai acelor eroi cărora le datorim o patrie!

10 Mai 1876

Voi fi totdeauna acolo unde interesul țării îmi va însemna locul!

10 Mai 1876

Sanctuar al științei, al moralei și al patriotismului, școala este pentru fiecare tranzițiunea din viața de familie în viața publică, în care are să intre într'o zi omul și unde el trebuie să se înarmeze cu învățatură, cu noțiunile dreptului și ale binelui, spre a susține bărbătește anevoioasa luptă a vieții și a deveni un membru folositor al comunității. Dar dacă școala are de scop realizarea unei asemenea frumoase misiuni, nu este ea singură numai care o poate îndeplini în societățile omenești; împreună cu dînsa, înainte de dînsa chiar, este familia, este căminul părintesc, care trebuie să pună în acest tînăr și fraged odor, în inima copilului, germenele binecuvîntat al respectului pentru tot ce este mare și sfînt.

29 Iunie 1876

Precum, primăvara, muncitorul străbate mîndru holdele sale și-i crește inima privind cum incolțește sămînța aruncată de dînsul pe brazdele mănoase, se ridică, înfrățește și devine curînd spicul care-i dă belșugul și veselîa, astfel inima noastră crește și se înveselește, cînd privim la succesele tînerei generațiuni care este chemată a continua într'o zi opera consolidării și măririi naționale.

29 Iunie 1876

Cînd un popor ajunge la convicțiunea la care a ajuns poporul român, că nu dela numărul și întînderea stăpînirii sale, numai, îi atîrnă puterea, ci dela desvoltarea cumpănită a muncii intelectuale, morale și

materiale, dela răspîndirea instrucțiunii dela treptele sociale cele mai înalte pînă la cele mai de jos, și peste aceste toate dela încordarea patriotismului său; atunci se poate zice că acest popor trăește și că mulți ani încă va trăi.

29 Iunie 1876

Cinstiți pe Dumnezeu, iubiți Patria, mai înainte de toate!

29 Iunie 1876

În rezolvarea problemei atît de mari și dificile a instrucțiunii publice într'un stat, educațiunea femeilor ocupă locul cel dintîi. Centru al familiei și al vieții casnice, motor al sentimentelor celor mai nobile și generoase, femeia într'adevăr a avut și va avea rolul cel mai înalt și mai frumos în societățile omenești și, ca fiică, soție, mamă, ea are o misiune de îndeplinit, pe care providența i-a indicat-o, dar pentru care o educațiune îngrijită și o instrucțiune solidă trebuie să o prepare.

30 Iunie 1876

În ziua aceea voi fi pe deplin mulțumit, cînd fiecare Român va ști să scrie și să cetească: atunci traiul său moral și material va fi asigurat.

1 Iulie 1876

În ora luptei, aveți înaintea voastră faptele bătrînilor oșteni români; aduceți-vă aminte că sînteți urmașii eroilor dela Rahova și dela Călugăreni!

7 Mai 1877

Drapelul subt care luptați este în mijlocul vostru însăși imaginea patriei. Urmați-l, dar, vitejește și cînd odată laurii păcii vor reînverzi pe munții și cîmpiile României, patria, cu recunoștință, va înscrie numele bravilor ei apărători pe frontispiciul edificiului independenței române.

7 Mai 1877

Tare și mîndru prin încrederea națiunii, tare prin brațul fiilor ei, tare prin conștiința responsabilității pe care am primit-o deodată cu misiunea de a lucra la realizarea aspirațiilor naționale, nu voi cruța nimic din ce ar putea să asigure triumful armatelor noastre și recunoașterea României ca stat absolut independent.

10 Mai 1877

Prin Răsboiul Independenței, România reintră în vechea sa independență, ca națiune liberă, ca stat de sine stătător, ca membru util, pacinic, civilizator, în marea familie a statelor europene.

10 Mai 1877

Cînd parcurgem paginile istoriei noastre, noi vedem în mod constant că Românii datoresc conservarea lor mai ales unei virtuți caracteristice a lor, aceea de a nu avea decît un cuget, decît o inimă, decît o voință, cînd e vorba de binele comun, de interesele patriei.

10 Mai 1877

Școala este templul principiilor; numai în viața practică intrați pe cîmpul acțiunilor. Pentru a eși triumfători, vi se cere o muncă continuă și neobosită, o fermă statornicie în voință, un ideal pe care trebuie să-l aveți pururea dinaintea voastră, pe care să nu-l pierdeți nici un moment din cugetarea voastră: fericirea patriei, regenerarea și mărirea națiunii.

28 Iunie 1877

Invățați a iubi și a urma exemplele frumoase ale marilor bărbați, pe cari istoria ni-i arată plini de virtuți și de glorie, și atunci, fiți siguri, România va trăi în voi și voi veți avea o Românie mare, puternică și ferice!

28 Iunie 1877

Pentru a ieși triumfători, se cere o muncă continuă și neobosită, o fermă statornicie în voință, un ideal pe care trebuie să-l aveli pururea dinaintea voastră, pe care să nu-l pierdeți nici un moment din cugetarea voastră: fericirea patriei, regenerarea și mărirea națiunii.

29 Iunie 1877

Nu uitați niciodată că drapelul este simbolul patriei! Cea mai mare onoare pentru voi este de a vă da viața pentru a-l apăra și a-l păstra în mâinile voastre, făcându-l pururea să filie peste toate obstacolele ce va învinge vitejia voastră.

17 Iulie 1877

Punîndu-mă în fruntea apărătorilor drepturilor și independenței patriei, simt trebuință de a-mi împărtăși cugetările și speranțele cu națiunea care mi-a încredințat destinele sale.

27 August 1877

Și apoi, au noi Români nu sintem Creștini, au interesele Orientului nu ne privesc și pe noi? Au în marea chestiune a emancipării Creștinilor Răsăriteni n'avem și noi dreptul și datoria de a zice un cuvînt, de a da un concurs, de a coopera la o mîntuitoare soluțiune? Numai meschinul egoism, numai oarba pasivitate trebuie să fie politica națiunii noastre? Dar izolîndu-ne din marea luptă, dar nedînd sprijin acelora ce se bat pentru o cauză de umanitate și de dreptate, oare România, prin însăși aceasta, în ora pericolului, nu se desbracă de dreptul de a reclama concursul altora? Trebui-va ca pururea să ne rezemăm pe umerele altora și niciodată să nu contăm pe propriile noastre forțe, pe propria noastră vitalitate?

27 August 1877

Singele vărsat nu va fi în zadar: dintr'însul vor rodi mărirea și independența patriei.

5 Septemvrie 1877

17

Sacrificiile multe, pe cari le cere războiul, vor trebui suportate, fiindcă România nu trebuie să-și cucerească independența decît numai cu sîngele său; de aci înainte, însă, nimeni nu ni-o va mai putea disputa.

21 Noemvrie 1877

Sînt fericit că putem da tinerimii, care este viitorul țării, o patrie independentă!

14 Decemvrie 1877

Să dovedim însăși istoriei că fiii României nu cunosc trude destul de mari, nu cruță sacrificii destul de dureroase, nu se opresc de a-și vărsa chiar sîngele, atunci cînd e vorba de binele și independența mumei noastre comune: Patria?

18 Decemvrie 1877

Amintirea sacrificiilor ce armata și națiunea au făcut și fac în cursul acestui război, pentru a consolida vechea temelie a independenței scumpei noastre patrii, nu trebuie niciodată să piară din mintea și din inimile generațiunii noastre și a celor ce ne vor urma.

29 Decemvrie 1877

Independența ne-am cîștigat-o cu sîngele nostru, și deci ne-o datorim numai nouă.

9 Februarie 1878

Astăzi întreaga armată a avut fericirea de a vărsa sîngele său pentru independența scumpei noastre patrii; am înscris o pagină din cele mai frumoase în istoria noastră, care va rămînea neștersă pentru generațiunile viitoare!

29 Aprilie 1878

Numele de Plevna, Grivița, Rahova și Smîrdan vor rămînea neșterse în istoria țării!

12 Mai 1878

Pentru un Domn, ca și pentru un părinte, este o mare mîngiere și întărire sufletească a vedea la zile mari și memorabile poporul întreg, ca o singură familie, strîngîndu-se cu inima împrejurul său și înconjurîndu-l cu dragostea lui.

17 Mai 1878

Binele și răul ce ating această țară, care este a mea, mă ating și pe mine! Bucuria ei este bucuria mea! Durerile ei sînt durerile mele!

15 Septembrie 1878

Ziua de 10 Mai este îndoit scumpă inimii mele: în această zi am intrat ca Domn în Capitala României, și tot la 10 Mai țara a devenit independentă.

10 Mai 1880

La 10 Mai 1877, un puternic și bărbătesc freamăt făcu să tresară pe toți Români de la o margine la alta; ei se grupară împrejurul meu, strigîndu-mi: „Trage strămoșeasca spadă și reînvie zilele de glorie și de fericire ale Românilor! Fă țară independentă!”

10 Mai 1880

Țara aceasta, tot atît de virilă și de perseverentă în pace ca și în război, este un element de ordine și de progres la locul ce providența i-a însemnat.

10 Mai 1880

Expozițiunile au dat în toate țările îndemnul cel mai puternic artelor, industriei și meseriilor, stabilind concurența, răsplătind silința. Sper că tot așa va fi și la noi.

1 Noemvrie 1890

Voința națiunii a fost pururea călăuza domniiei mele.

14 Martie 1881

Pentru mine, dragostea acestui nobil și viteaz popor român, căruia i-am dat inima și sufletul meu, este mai scumpă și mai prețioasă decît toate măririle cari înconjură Coroana.

14 Martie 1881

Istoria țării? Cu litere de aur va fi scris într'insa că visul de aur al României s'a împlinit, că România s'a ridicat prin forțele sale proprii, prin virtuțile sale politice și militare, prin încrederea în sine, pe înalta treaptă pe care avea dreptul a se așeza.

21 Martie 1881

Inima acestui oraș, care este și inima țării (Bucureștii), tresaltă ea mai întii la toate faptele mărețe, comunicînd puternica sa vibrațiune întregii României.

22 Martie 1881

Urăm acestui iubit oraș, în care se concentrează tot ce sufletul nostru a simțit pe pămîntul românesc, ca el să înainteze necurmat pe calea stăruitoare a desvoltării și a progresului, să devie din ce în ce mai mult demn de rangul său, de capitala unui stat care și-a luat locul ce i se cuvenea, și ca Bucureștii să fie cea mai prețioasă podoabă a Regatului României.

22 Martie 1881

Coroana cea mai frumoasă este și rămîne dragostea și încrederea poporului.

10 Mai 1881

Inteligența noastră națiune posedă într'însa toate aptitudinile spre a păși cu vigoare pe calea muncii și a producțiunii.

15 Mai 1881

Precum razele încălzitoare ale soarelui lucesc pe România mai înainte decît pe multe alte țări, asemenea cultura noastră — soare intelectual — să proiecteze mai imediat asupra popoarelor răsăritene razele sale binefăcătoare.

1 Iulie 1881

Dacă România a putut să pășească într'un timp relativ așa de repede pe calea propășirii și a consolidării naționale, dacă ziua de 10 Mai a putut înregistra rezultate atît de roditoare, aceasta se datorește mai înainte de toate înțelepciunii, concordiei, muncii patriotice și neobosite a tuturor Românilor.

10 Mai 1882

Națiunile cari nu lasă să piară cultul măririi lor trecute dovedesc că sînt demne de respect, capabile de a învinge greutăți viitoare. Onorînd bărbații lor cei mari, ele își pregătesc noi servitori devotați și, prin mărturisirea recunoștinței publice, pun temelie la de iznoavă sacrificii, la reinnoite fapte de credință și iubire către patrie.

6 Octomvrie 1882

Nu poate fi o fericire mai mare pentru un rege decît a serba datele însemnate ale țării împreună cu scumpul său popor și a fi înconjurat de dragostea sa.

10 Mai 1883

Armata, care a luat un avînt atît de puternic și a devenit astăzi instituțiunea cea mai națională și cea mai iubită, face în fiecare an progrese simțitoare și vă pot asigura că ea va fi pururea mîndria țării și scutul tăriei și independenței scumpei noastre patrii.

15 Noemvrie 1884

Pătruns de înalta misiune ce-mi este încredințată, nu voi cruța nici o osteneală pentru a face ca iubită noastră patrie să fie înainte-mergătoarea civilizațiunii în Orientul Europei.

9 Decemvrie 1884

Națiunea are o adîncă încredere în biserica sa, care isvorăște din conștiința ce are că, în momente de grele încercări, va găsi numai într'însa un razim puternic.

14 Decemvrie 1886

Unirea și tăria, neatîrnarea și Regatul României: ca pe o comoară nepieritoare trebuie să păstrăm aceste mari izbînzi, dobîndite prin prudență și jertfe, prin vitejia armatei, fiindcă ele sînt razimul nostru cel mai puternic în împrejurări grele, moștenirea cea mai prețioasă pentru generațiunile viitoare.

21 Aprilie 1887

Faptele bune sînt totdeauna răsplătite, și poporul român nu uită pe acei cari au lucrat și luptat pentru biserică și patrie.

22 Aprilie 1887

Mindru poate fi un popor, o armată, cari au împodobit istoria lor prin fapte războinice; ele sînt o dovadă de o tărie, care impune un indemn puternic de a păzi ce a fost cîștigat prin jertfe.

30 August 1887

Românul are inimă caldă, un sentiment pe care îl împărtășesc deplin cu dînsul.

10 Mai 1888

O țară în care toți fiii săi sînt uniți, nu piere; nu poate fi, dar, vrăjmășie, un cuvînt care nu trebuie să găsească loc în istoria noastră.

Unirea este tăria! Cu această frumoasă deviză, vom învinge toate greutățile, ne vom asigura un viitor liniștit și fericit!

10 Mai 1888

Marea moșie strămoșească, păstrată cu atîta trudă în mijlocul furtunilor vremurilor cele mai grele, astăzi este limanul în care orice Român află drepturi cari să-l ocrotească și pămînt care să-i dea hrană.

Acest pămînt, dobîndit de sătean prin hărnicie și economie, va fi cel mai statornic sprijin al său, pentru că, acela stăpînește cu trăinicie, care datorează proprietatea sa muncii și o întemeiază pe respectul legilor.

18 Aprilie 1889

Credința și instrucțiunea fiind temelii sprijinitori cei mai statornici ai societății, Statul are datoria de a se îngriji neîncetat de dînsule; fără religione nu pot fi simțăminte înalte, fără instrucțiune nu se pot înțelege aspirațiuni naționale.

21 Mai 1889

Ținta creșterii tinerelor generațiuni este să se ridice în respectul legilor și instituțiilor ce țara, în deplină sa libertate, și le-a dat.

22 Octomvrie 1889

Religiunea este paza cea mai puternică a unui popor, mîngîierea cea mai dulce în împrejurările grele și dureroase ale vieții.

20 Noemvrie 1889

Cînd m'am suit pe tron, viața mea am închinat-o intereselor patriei.

15 Decemvrie 1889

Nevoile materiale, cari ne ocupă cu drept cuvînt, nu trebuie să ne împingă să părăsim în al doilea plan propășirea morală și intelectuală a poporului nostru.

15 Noemvrie 1890

Pentru mine, darul cel mai prețios este iubirea poporului, iar răs-plata mea cea mai frumoasă va fi ca toți să fie convinși că am făcut și voi face, pentru întărirea și fericirea României, tot ce este în puterea mea.

1 Ianuarie 1891

Providența a vroit aceasta: din ziua cînd am îndreptat primii noștri pași în această frumoasă țară, ea a revărsat cu îmbelșugare binecuvîntările sale asupra faptelor noastre, cu ajutorul ei am putut străbate această lungă trecere de vreme înconjurat fiind, din partea scumpului nostru popor, cu o încredere și o iubire cari au fost răs-plata cea mai dulce a silințelor noastre spre propășirea și fericirea lui.

3 Mai 1891

Am făcut din aspirațiunile țării propriile noastre aspirațiuni.

10 Mai 1891

Am adus o inimă caldă și voința hotărîtă de a-mi închina toate puterile fericirii României, avînd o singură ambițiune, aceea ca numele meu să fie înscris alături cu acelea ale fiilor prea iubiți ai patriei.

10 Mai 1891

România modernă este făcută de Români.

10 Mai 1891

Școala trebuie să fie temelie statului.

10 Mai 1891

Cartea e dragă Românului și minunată e deșteptăciunea sa.

10 Mai 1891

Știința teoretică singură nu este reazăm îndestulător. Trebuie să îndreptăm generațiunile viitoare și pe o cale practică, mai ales în urma dezvoltării luate de activitatea noastră națională în toate direcțiunile.

10 Mai 1891

Muncitori harnici, în timp de pace cu plugul vostru îmbogățiți țara; în vremuri de primejdie, cînd am pus spada în mîinile voastre, ele n'au tremurat. Nu voi uita niciodată că voi, cei de la sate, stropiți țarinile cu o spornică sudoare și că din piepturile noastre am făcut scutul puternic al mîntuirii și al neatîrnării noastre. Aduceți-vă aminte că pe plug și paloș se reazemă o mare parte a vieței noastre naționale.

11 Mai 1891

Ceea ce se zidește cu înțelepciune și cu dor de țară, trainic rămîne.

24 Mai 1891

În viața unei țări care merge înainte, opera de reforme nu este niciodată isprăvită.

20 Mai 1893

Fericirea României este nedespărțită de fericirea mea.

1 Ianuarie 1894

Iubirea poporului este cea mai frumoasă podoabă și cea mai statornică temelie a Tronului.

18 Decembrie 1894

Gîndurile mele și munca mea deapănarea sînt închinată scumpei noastre României, și neîncetat rog pe Dumnezeu să o ocrotească și să răspîndească asupra ei fericirea și prosperitatea.

1 Ianuarie 1895

Numai prin muncă stăruitoare și știință se pot pregăti popoarele de luptele ce le așteaptă pe tărîmul economic și social. Toate generațiunile cari au săvîrșit fapte mari și folositoare țărilor lor, au fost crescute în această școală serioasă și s'au oțelit la flacăra iubirii de știință și de patrie.

14 Martie 1895

După cum va fi tinerimea noastră de astăzi, așa va fi și România de mîine. Greu, dar, cumpănește în grijile noastre îndrumarea tinerimii pe calea muncii conștiincioase, a iubirii de adevăr și de țară.

14 Martie 1895

Mersul înainte al națiunilor nu are margine, și pentru muncitori harnici nu vine niciodată ceasul de odihnă.

29 Aprilie 1895

Numai prin jertfe, lupte și o muncă statornică, Statul Român a putut fi întemeiat.

14 Septembrie 1895

Monumentele sînt istoria vie a popoarelor.

14 Septembrie 1895

Libertatea nu are ființă decît prin legi, și legea rămîne cuvînt fără temeii, dacã justiția, totdeauna nepărtinitoare, nu impune tuturor acelaș respect, acelaș sentiment de răspundere.

15 Octombrie 1895

Insemnate sînt jertfele ce țara și-a impus spre a dobîndi un loc vrednic în lume. Ele sînt, însă, pe deplin răsplătite prin avîntul uriaș pe care România l-a luat într'un sfert de veac, și care trebuie să fie menținut cu orice preț.

16 Octombrie 1896

Statornicia în principiile și tradițiunile ce au întemeiat regatul nostru este într'adevăr călăuza cea mai sigură pentru a păși fără șovăire pe calea adevăratului progres. Cel mai însemnat factor al acestei propășiri este ridicarea morală și materială a săteanului și, cu drept cuvînt, măsurile menite a atînge acest țel dorit de toți ocupă întîiul loc în inima mea.

18 Decembrie 1896

Nu numai cu numărul soldaților și cu dezvoltarea vieții economice se măsoară astăzi puterea statelor. Un factor de căpetenie, poate cel mai însemnat, este gradul de cultură.

21 Octomvrie 1897

Ieri datoria către țară era deslușită: recuștigarea independenței. Astăzi, condițiunile vieții noastre sociale s'au lărgit și înmulțit și țara are trebuință de puteri nouă, spre a asigura mersul neîntrerupt al dezvoltării noastre naționale.

21 Octomvrie 1897

Numai acei cari au muncit și s'au jertfit pentru patrie, sînt vrednici de veșnica pomenire.

20 Martie 1898

România, după ce a învins multe greutăți, a isbutit să ocupe o pozițiune însemnată între statele europene și a știut să-și atragă, prin o politică înțeleaptă și circumspectă, stima generală. Succesul dobîndit ne impune datoria de a munci necurmat spre a rămînea la înălțimea unde am ajuns.

7 Decemvrie 1898

Pe drapelele voastre stă scris: Onoare și Patrie! Nimic să nu desmintă această mîndră deviză! Rămînînd deapururea vrednici de dînsa, veți fi îndeplinit o sfîntă datorie către țară, care, ca și mine, în voi numai și în Dumnezeu și-a pus toată credința.

1 Ianuarie 1899

Zi și noapte m'am gândit la fericirea României, care a ajuns să ocupe acuma o poziție vrednică între statele europene, m'am silit ca simțămîntul religios să fie ridicat și desvoltat în toate straturile societății și ca fiecare să îndeplinească datoria sa, avînd ca țintă numai interesele statului.

14 Fevruarie 1899

Am reușit să ridic, la gurile Dunării și pe Marea Neagră, un stat înzestrat cu o bună armată și cu toate mijloacele spre a putea menține frumoasa sa poziție și realiza odată înaltele sale aspirațiuni.

14 Fevruarie 1899

Gîndesc înainte de toate la iubitul meu popor, pentru care inima mea a bătut neîncetat și care a avut deplină încredere în mine.

14 Fevruarie 1899

Mîhnirea generală în fața boalei Prîncipelui Carol, primul principe din Casa Mea, născut și crescut pe pămîntul României; fericirea tuturor la vestea însănătoșirii lui, mi-au umplut inima de bucurie. M'am pătruns astfel încă odată că, munca mea de treizeci și trei de ani, pronia ceréască a încununat-o cu succes și că, pe temelii nepieritoare fiindcă sînt așezate în mințile și în inimile supușilor mei, stau instituțiunile pe cari și le-a dat scumpa noastră Românie la 1866, atunci cînd, plin de încredere și cu inima caldă, am răspuns la chemarea ei.

15 Noemvrie 1899

Veacul ce s'a închis este epoca cea mai strălucită a istoriei noastre; pe frunze, pe cari nici vremurile nici vijeliile nu le pot veșteji, cu litere de aur se va înscrie: „Renașterea și neatîrnarea României încununată cu lauri și stropită prin sîngele fiilor săi cei mai viteji“.

1 Ianuarie 1900

O judecată sigură, asupra condițiilor de trai și de dezvoltare ale unui popor, neputîndu-se dobîndi fără o adîncită cunoștință a întregii sale istorii, privesc ca o datorie de a studia cu deamănuntul și trecutul neamului românesc — care se coboară din o așa mîndră obîrșie — spre a putea înțelege mai bine firea lui și însușirile proprii cari l-au îmboldit pas cu pas, prin greutăți și lupte seculare, spre a-l aduce acolo unde se află astăzi.

13 Martie 1900

Fiecare, mic și mare, trebuie să aducă prinosul lui de jertfe. Eu sînt sigur că acestea vor izvorî din acelaș simț al datoriilor către patrie cari au însuflețit poporul român în toate împrejurările însemnate ale vieții sale politice.

24 Martie 1901

Organizarea unui stat numai atunci poate fi trainică și sănătoasă, cînd se reazimă pe o bună gospodărie financiară. Atunci adevărata întărire și propășire este asigurată într'un mod statornic.

28 Martie 1901

În fiecare ceas armata trebuie să fie gata să îplinească falnica sa misiune, să fie scutul de oțel al patriei.

29 Septembrie 1901

Sfîșiate de gloanțe, ploi, furtuni, și stropite cu singele eroilor noștri, vechile steaguri și-au împlinit datoria lor; ele vor fi depuse în Sala Tronului alături de Coroana de Oțel, spre a le păstra generațiilor viitoare, ca semne vădite ale faptelor răsboinice, cari au întemeiat Statul Român.

10 Mai 1902

Steagul este pentru ostaş cel mai sfânt odor, dinaintea căruia trebuie să ne închinăm cu dragoste și venerație, cea mai înaltă expresiune a cîstei și a renumelui; în ceasurile de primejdie însă, el va fi călăuzul nostru, conducîndu-ne dela luptă la izbîndă.

10 Mai 1902

Faptele războinice din trecut vor fi deapururea un puternic îndemn pentru viitor.

26 Noemvrie 1902

Bisericile și minăstirile sînt aproape singurele monumente ce ne-au rămas din trecut; ele au astfel o însemnătate deosebită pentru istoria patriei.

26 Mai 1903

Darul cel mai scump pentru mine este credința armatei, pe care mă pot rezema ca pe o stîncă de granit.

28 Noemvrie 1903

România! Doresc ca acest nume, așa de drag inimilor noastre, să răsune necontentit în tot Răsăritul, și ca el să amintească că Regatul este astăzi o putere care nu mai poate fi tăgăduită.

15 Mai 1905

Privind drumul străbătut, încă odată țin să constat că la munca pe care i-am închinat-o, poporul român, și în vremurile cele grele ca și în cele de fericire, mi-a răspuns cu o credință și o iubire neclintită.

15 Noemvrie 1905

În veacurile trecute, Biserica și-a cîștigat titluri nepieritoare la recunoștința țării prin păstrarea neștirbită a naționalității și a graiului strămoșesc, pregătind astfel calea la neatîrnarea politică și bisericească.

11 Mai 1906

Nu ne putem opri de a privi viitorul țării cu încredere, căci acest viitor se întemeiază pe virtutea acestui neam românesc, care a înfruntat neștirbit restrițele a 18 veacuri, pe o țăranime vînjoasă în război și muncitoare în timp de pace, și se reazemă pe reciproca și neclintită credință între națiune și dinastie, ale cărei tinere vlăstare, născute pe pămîntul românesc și crescute în legea strămoșească, vor ști, cu ajutorul lui Dumnezeu, să strîngă tot mai mult aceste legături sufletești.

11 Mai 1906

Caracterele, mai mult decît talentele, hotărăsc soarta popoarelor și forța morală, numai, le poate apăra de învingere și nimicire.

13 Mai 1906

Bunul cel mai prețios pentru un stat este încrederea și înțelegerea între toate clasele; el nu poate izvorî decît din o dreptate nepărtinitoare pentru toți și din o deopotrivă ocrotire a tuturor intereselor.

13 Ianuarie 1908

Unirea a fost pregătită, încetul cu încetul, de acei factori cari vor fi totdeauna stîlpii neclintiți ai ființei noastre naționale: — vorbirea aceleiași limbi și păstrarea aceluiași datini moștenite din tată în fiu; — închinarea în aceeași credință sub aripile ocrotitoare ale sfintei biserici strămoșești, — aceeași obîrșie romană dată la iveală din ce în ce mai deslușit de către cărturarii neamului.

24 Ianuarie 1909

Nimic nu e mai primejdios pe cîmpul de luptă decît lipsa de voință în izbîndă și teama de răspundere.

7 Aprilie 1910

Privesc ca o sfântă datorie de a închina puținii ani, pe care Dumnezeu va binevoi să mi-i dăruiască încă, la propășirea și mărirea scumpei noastre Români.

3 Aprilie 1911

Am deplina încredințare că, tot ce vom face întru buna îndrumare și ridicare a țaranului, va lărgi și consolida temeliile statului, mărind în acelaș timp și bogăția publică.

3 Aprilie 1911

Mulțumim din fundul inimei pentru dragostea ce leșenii ne arată în toate împrejurările. Doresc ca Iașii să fie nu numai un focar al științei, dar să se poată folosi și de avântul neașteptat pe care țara l-a luat în cursul unei jumătăți de veac.

25 Septemvrie 1911

Luind contact cu știința și civilizația, am putut să ne asimilăm, pe încetul, progresele dobândite de celelalte popoare, să ne apropiem de ele și să ieșim din izolarea și întunecimea în care trăisem. Acesta este nemăsuratul folos ce l-am căpătat prin întemeierea ambelor noastre universități: ele ne-au învățat a cunoaște condițiile neapărate ale adevăratei culturi și ale adevăratei măriri a unei țări, adică munca stăruitoare care îmbogățește instrucțiunea sănătoasă, care lărgeste judecata și educațiunea morală, care alcătuește caractere tari și asigură buna ordine socială.

Universitatea este, dar, cheia de boltă a clădirii statului.

27 Septemvrie 1911

Intotdeauna am privit desvoltarea culturii ca o necesitate socială de o însemnătate covârșitoare, iar așezămintele menite a o răspîndi, ca mijloacele cele mai sigure de a înmulți numărul bunilor cetățeni, însuflețiți de un patriotism cald și conștienți de datoriile lor.

30 Decemvrie 1911

Politica României, urmată cu o statornicie tradițională, politică de cumpănire și de pace în limitele compatibile cu interesele superioare ale țării, ne-a pus în stare să fim în relații amicale cu toate statele și să ne bucurăm mai ales de încrederea deosebită ce ne-o arată marile puteri ale Europei.

26 Noembrie 1912

Dorința mea cea mai scumpă este de a vedea stabilindu-se și menținându-se, între România și regatele Peninsulei Balcanice, relațiile cele mai prietenești, în interesul nostru al tuturor.

28 Iulie 1913

Cu drept cuvânt putem fi mândri de pacea încheiată la București care va rămâne una din cele mai frumoase pagini ale istoriei noastre, naționale, și nu mă îndoiesc că fericitele ei urmări, cu timpul, vor fi privite de toate popoarele care au semnat-o ca adevăratul început al unei ere de propășire pașnică și mănoasă.

8 Decembrie 1913

Invățămîntul moral, a cărui înniruire este așa de hotărîtoare pentru pregătirea viitorului, trebuie să căutăm a-l îndruma pe o cale largă și practică, spre a fi de un folos adevărat plugarilor noștri, atît din punct de vedere al bunei stări materiale, cît și al igienei.

8 Decembrie 1913

Numai prin închinarea tuturor înaintea interesului obștesc se pot întemeia statele puternice și societăți sănătoase.

21 Februarie 1914

Nu uitați, însă, niciodată că știința trebuie însoțită cu cultura inimii, cu iubirea de țară și cu demnitatea vieții, pentru ca roadele ei să fie binecuvîntate și cu adevărat folositoare binelui obștesc și patriei.

9 Mai 1914

Țara așteaptă într'adevăr dela toți fiii săi, cu hotărîre și bună chibzuință, să se satisfacă toate nevoile și interesele legitime, prin armonizarea lor, spre un mai mare avînt al dezvoltării sale și o mai strînsă legătură a tuturor păturilor sociale.

20 Iunie 1914

Toate steagurile care au fluturat pe cîmpurile de bătae vor fi purtate înaintea și în urma sicriului meu, ca semn că scumpa mea armată a jurat credință steagului său și șefului său suprem, care prin voința lui Dumnezeu nu mai este în mijlocul credincioșilor săi ostași.

Testamentul publicat în Septembrie 1914

VERIFICAT
2017

VERIFICAT
2007

COLECȚIA „ARHIVELE BUCUREȘTILOR“

DIN ACEST VOLUM S'AU TIPĂRIT ÎN
ATELIERELE CARTEA ROMÂNEASCĂ,
50 EX. PE HÂRTIE SIMILI-JAPON.
450 EX. PE HÂRTIE VELINĂ IVORY.
4500 EX. PE HÂRTIE OFFSET.
PLANȘA HORS-TEXT REPRODUS
ÎN FOTOGRAVURĂ (TIEFDRUCK)
LUNA BUCUREȘTILOR, 15 MAI 1939